

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba, ngày 01/11/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1055

“SÓNG LÂU THÌ NHIỀU KHỔ, ĐOẢN MẠNG THÌ SỚM VÀO ÁC ĐẠO”

Người thế gian chìm đắm trong tham sân si mạn. Họ ngày ngày tạo nghiệp nên nếu họ sống lâu thì họ sẽ rất khổ. Người đoản mạng thì họ sẽ đi vào tam ác đạo. Chúng ta khởi tâm động niệm bất tri, bất giác đều tạo ra rất nhiều tội nghiệp. Thân thì sát, đạo dâm. Ý thì tham, sân, si. Miệng thì nói dối, nói lời thêu dệt, lưỡi đôi chiều, nói lời hung ác. Nhân sanh quá khổ! Chúng sanh lấy khổ làm vui. Họ sống trong khổ mà không biết đó là khổ. Niềm vui ở thế gian là niềm vui nhất thời, sau vui sẽ là cái khổ cùng cực. Đó không phải là niềm vui viên mãn giống như niềm vui của Phật Bồ Tát.

Chúng ta có tuổi thọ ngắn ở thế gian nhưng khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta cũng đủ đưa chúng ta vào tam ác đạo. Chúng ta tự làm tự chịu chứ không phải Diêm Vương hay Ngưu Đầu Mã Diện đưa chúng ta đến đó. Người thế gian nói: “**Thiên đường hữu lộ, vô nhân vấn. Địa ngục vô môn, hữu khách tầm**”. Đường đến Thiên Đường rộng mở nhưng không có người đi. Địa Ngục không có cửa nhưng có nhiều người tìm đến.

Nhiều người già, lưng đã còng vắn phải đi nhặt ve chai kiếm sống hoặc nhiều người già sống trong bệnh khổ mà không có ai chăm sóc. Người tuổi thọ ngắn thì họ không có thời gian để tu tập nên họ đi thẳng vào tam ác đạo. Chư Phật Bồ Tát nhìn thấy chúng sanh vô cùng đáng thương! Chúng ta đã tạo nghiệp thì chúng ta nhất định phải đi vào ba đường. Kiếp nhân sinh này không đáng để chúng ta lưu luyến. Nhà Phật khuyên chúng ta: “**Yểm ly Ta Bà. Hân cầu Cực Lạc**”. Thế giới Ta bà chỉ có khổ. Khổ là thật, vui chỉ là nhất thời. Phật Bồ Tát khuyên chúng ta phải có tâm chán ghét Ta bà hân cầu Cực Lạc. Chúng ta chưa tin lời Phật dạy. Chúng ta thấy thế giới Ta Bà cũng tốt. Hàng ngày, chúng ta vẫn đang phát huy giáo huấn của Thánh Hiền, tu học Phật pháp nhưng chúng ta chưa giữ được hằng tâm, chúng ta gặp một chút chướng ngại thì chúng ta có thể bỏ cuộc.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta bình lặng quán sát, thế gian này cũng chính là Tam Đò: Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sanh. Chúng ta không nương vào lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền thì chúng ta sẽ tạo nghiệp đa đoan. Nếu không có Phật pháp thì chúng ta sẽ khổ nói không ra lời**”. Người thế gian không nghĩ rằng mình khổ, họ cho rằng họ là người thông đạt vũ trụ nhân sanh. Một số người hành nghề bói toán, họ cho rằng họ có thể thông thiên văn, tường địa lý nhưng cuộc sống gia đình của họ rất khổ sở. Họ chỉ nói những lời vọng tưởng.

Có người nói với tôi, họ rảnh quá nên họ đi xem bói. Thầy bói nói chồng cô có vợ bé nên cô cả đêm không ngủ được. Đây là chúng ta tự tìm đến phiền não. Chúng ta học Phật pháp thì chúng ta hiểu được những nỗi khổ của kiếp nhân sanh: “**Sinh khổ, lão khổ, bệnh khổ, tử khổ, ái biệt ly khổ, cầu bất đắc khổ, oán tắng hội khổ, ngũ ấm xí thạnh khổ**”. Nhiều người phải sống trong bất hạnh vì họ không biết được nguyên nhân của khổ đau. Tuổi thọ của chúng ta ngắn thì chúng ta đi thẳng vào Tam ác đạo: Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sanh. Nhiều người tưởng rằng sống khổ quá, chết đi sẽ sung sướng hơn nhưng chết đi còn khổ hơn rất nhiều.

Hòa Thượng nói: “**Hiện tại, tất cả chúng sanh đều đang tạo nghiệp. Lời nói việc làm của họ đều là tổn người, hại mình. Trong chúng ta đã có sẵn nhân ác, nhân ác kết hợp với duyên ác thì chúng ta không thể tránh được quả ác. Chúng ta không thể không đọa vào ba đường ác**”. Nhân ác trong chúng ta đã có đầy đủ. Duyên ác là mọi người xung quanh chúng ta đều đang làm những việc lợi mình, tổn người. Chúng ta cho rằng người chết trẻ thì sẽ rất đáng thương vì họ chưa có gia đình, chưa được hưởng thụ cuộc sống.

Hòa Thượng nói: “**Người thế gian mê hoặc, điên đảo, tà tri, tà kiến chính mình tạo nghiệp mà không hề hay biết. Họ mơ mơ hồ hồ đi vào ba đường ác mà không hiểu lý do vì sao!**”. Hòa Thượng Tuyên Hóa kể câu chuyện: Thầy và trò cùng nhau tu hành, khi Thầy mất thì người học trò tiếp tục dẫn dắt mọi người tu hành. Khi người học trò mất, người học trò được gặp Thầy, người học trò vui mừng vì được đến nơi Sư phụ đến. Nhưng khi người Thầy nói đây là Địa Ngục thì người học trò vô cùng ngạc nhiên. Người Thầy cũng không biết vì sao mình tu hành mà lại đi vào Địa Ngục. Hòa Thượng Tuyên Hóa nói: “**Mơ mơ hồ hồ thì sẽ đi về thế giới mơ mơ hồ hồ. Minh minh bạch bạch thì sẽ đi về thế giới minh minh bạch bạch**”. Ngày ngày, chúng ta đang tạo nhân của ba đường ác thì chúng ta không thể tránh khỏi ba đường ác. Nhiều người mơ mơ hồ hồ đi vào ba đường ác.

Hòa Thượng nói: “**Hàng ngày, chúng ta phải nghe pháp, đọc Kinh để chúng ta biết làm thế nào để đến ba đường thiện, tránh ba đường ác và cao hơn nữa là chúng ta đến được cõi Phật. Chúng ta nghe pháp, đọc Kinh để chúng ta biết phương pháp, đạo lý để chúng ta tu sửa cách thấy, cách nghĩ, cách làm sai lầm của chúng ta. Chúng ta phải ngày ngày phản tỉnh, ngày ngày tự làm mới. Đây chính là tu hành!**”. Nếu chúng ta không nghe pháp, không đọc Kinh thì chúng ta sẽ tự động làm những việc lợi mình, hại người. Chúng ta tiếp cận giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền thì chúng ta có thể đối chiếu khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta đã tương ứng với lời dạy của các Ngài chưa. Chúng ta phải giữ được tâm thường hằng.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta tu Bồ Tát Hạnh thì ngày ngày chúng ta phải đem giáo huấn của Phật Bồ Tát soi chiếu khởi tâm động niệm, hiệu đính lại cách thấy, cách nghĩ, cách làm của chính mình. Chúng ta không làm đúng tiêu chuẩn này thì chúng ta không thể thay đổi, làm mới mình**”. Chúng ta không làm theo giáo huấn của Phật Bồ Tát thì chúng ta sẽ bị “**tự tư tự lợi**”, “**danh vọng lợi dưỡng**” sai khiến. Chúng ta mơ mơ hồ hồ sống thì chúng ta sẽ mơ mơ hồ hồ mà ra đi!